

[Arnth Jensen.]

regningen, men saa løber den højtærede Finansminister den Fære, at han en skønne Dag ikke kan betale den.

Alt for lyst ser det jo ikke ud finansielt, selv om den højtærede Finansminister har gjort sig Umage for at fremstille denne Regerings Periode saa lyst som muligt. Selv „Politiken“ ser ikke alt for lyst paa Tingene. I sin Omtale af Finanslovsforslaget og Statsregnskabet den 4. Oktobet d. A. søger Bladet ganske vist at gøre den højtærede Finansminister til en Slags Troldmand, selv om Bladet ikke mener, at han kan naa sin For-gænger i saa Henseende, men Bladet slutter med at sige, at det hele gaar dog rundt uden foruroligende Knirken. Læg Mærke til det lille Ord „foruroligende“. Bladet har op-daget, at der er nogen Knirken, at der mangler Smørelse, og deri har Bladet Ret. Der er Knirken trods alle Forsøg paa at skjule det.

Den højtærede Finansminister mener at have paavist, at vi har Medansvaret herfor. Jeg ønsker ikke at løbe fra mit Ansvar i nogen Henseende, men den højtærede Fi-nansminister har dog ikke været i Stand til at modbevise de Paastande, der er fremført af de ærede Medlemmer Hr. Pinholt og Hr. Jensen (Broby), og jeg følger til: Hvordan tror Finansministeren, det vilde have set ud finansielt, hvis Rigsdagen blankt havde gennemført alt det, den høje Regering har foreslaaet, ikke alene som Regering, men ogsaa som Opposition, fra 1926 til 1929? Forsøg engang, højtærede Finansminister, foruden at tælle op, hvilke Love og Bevillingen vi har stemt for, ogsaa at tælle op, hvad Regeringspartiernes Forslag baade her og i Finansudvalget vilde have kostet, og hvordan den finansielle Stilling da vilde have set ud. Jeg tror, det vilde være gavnligt.

Den højtærede Finansminister har et Par Gange under denne Finanslovdebat paastaaet, at naar Spareudvalget har indstillet sit Arbejde, bar mit Parti og særlig det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og jeg Skylden, idet vi havde nægtet at arbejde videre i Udvalget. Grundlaget for den højtærede Finansministers Opfattelse er en Erklæring, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og jeg udsendte den 10. Marts, hvori vi beklagede os over, at det Udkast til Spareforslag, som Udvalgets Formand, det daværende ærede Medlem af dette Ting Olufson, udtrykkelig over for Pressen betonede var et foreløbigt Udkast, hvortil ingen af Udvalgets Medlemmer eller andre af Rigsdagens Partier var bundet, før

det ved en Behandling i Partigrupperne var sanktioneret, at dette Udkast var meddelt visse Blade og offentliggjort i disse under en Form, som efter vor Opfattelse vilde give Offentligheden et Indtryk af Udvalgets Arbejde, som vi og vort Parti ikke kunde være tjent med. At Udvalgets Formand havde den samme Opfattelse viser en Udtalelse til hans Hovedorgan „Social-Demokraten“ den 11. eller 12. Marts i Aar. Efter at have beklaget Offentliggørelsen udtaler Olufson følgende:

„Oplysningerne er udleveret i en Form, der vrimler med Unøjagtigheder og kun kan bevirke, at Offentligheden faar et helt forkert Indtryk af det hele“.

Denne Opfattelse, som altsaa ikke alene var vor, bevirkede Udstedelsen af vor Erklæring, hvorefter vi, som af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) omtalt, ikke nedlagde Arbejdet, højtærede Hr. Finansminister, men netop opfordrede til at fortsætte, ikke stykkevis, saaledes at der kom en stykkevis Indstilling frem, men saaledes, at man først fremkom med et endeligt Forslag, naar ogsaa de lovbundne Bevillinger var behandlet færdig. Dette indstilledes til vort Parti, som den 17. Marts udsendte en Erklæring, hvori der til Slut staar ikke dette, at vi skal indstille Arbejdet, men hvor der udtrykkeligt staar, at Venstre henstiller til Spareudvalget, at Arbejdet snarest muligt genoptages og hurtigst muligt tilendebringes, idet man hertil knytter Haabet om virkelig betydelige Resultater af dette. Denne Erklæring er underskrevet af mit Partis Formænd i Folketinget og Landstinget. I begge Erklæringer er der, som man vil se, udtalt Villighed til Arbejdets Fortsættelse, medens den socialdemokratiske Gruppe gennem „Social-Demokraten“ for 14. Marts meddeler, at den har indstillet Drøftelserne af Forslagene, og der er i Meddelelsen intet Tilsagn om fortsat Arbejde.

Fra den konservative og den radikale Gruppe foreligger der mig bekendt intet, hverken Udtalelser om, at man har nægtet at arbejde videre, eller Tilsagn om fortsat Arbejde, medmindre en Spidsartikel i „Politiken“ fra 11. Marts 1934 skal være Svar. I denne Spidsartikel slaas det udtrykkeligt fast, at paa de to store Udgiftsomraader, Tjenestemandslønningerne og de sociale Udgifter, vil Regeringspartierne under ingen Omstændigheder være med til at spare, uagtet ingen af disse Partiers Repræsentanter i Udvalget paa noget Tidspunkt har afgivet Erklæring herom, og uagtet Forud-sætningen for Udvalgets Arbejde fra første